

"Universul este ciclic, omul la fel, doar Dumnezeu ne vrea exponențiali"

Nicolae VASILE

Nicolae VASILE

UNIVERSUL CICLIC (1)

GENEZA (1)

UN NOU ÎNCEPUT! ...

Spațiul infinit, distantă
din care oricât vom parcurge,
ce ne mai rămâne-n față
cu nimic nu se restrânge!

Timpul infinit, oricât am gândi,
de unde vine sau se duce,
nimic din el nu a trecut,
mai mult mai are-a curge!

Nu au un sfârșit, dar nici început,
capetele lor sunt de neconceput,
materia le urmează din trecutul infinit,
și se duc cu toate spre nesfârșit! ...

O permanentă transformare
a materiei, fără sens unic,
atât de la mic la mare,
cât și de la mare la mic.

Un haos de particule au fost,
venind din zări necunoscute,
păreau că nu au niciun rost,
dar deveneau tot mai multe!

Particule neînțelese de mici,
ale infinitului furnici,
rapide, venite din nesfârșit,
au alergat, s-au tot ciocnit.

O primă divină întâmplare,
a materiei moarte coagulare,
multe nimicuri la un loc,
"big-bang" și au făcut un tot!

A rămas același univers,...
doar că s-a umplut de stele,
printre ele, ceva de ne-nțelese,...
găuri negre s-au numit ele!...

Universul părea acum mai mare,
un infinit de umbre și lumini,
fiind într-o continuă schimbare,
și totuși fix în ciclicitatea lui!...

Stelele ce lumea o veghează,
simboluri ale risipei de lumină,
periodic ele apar și luminesc,
vestind ceea ce avea să vină!

Găurile negre sunt de vină,
țin atâta energie concentrată
într-o închisoare de lumină,
nu o lasă afară să răzbată!...

Dualele contrare entități,
venite din adânci eternități,
n-au fost și nu vor fi mereu așa,
ci permanent se vor schimba!

APARE PĂMÂNTUL!...

Natura își desena noi contururi,
infinitul se reconfigura,
timpul deschidea noi orizonturi,
într-un cod, neștiut, cineva nota.

Universul își schimba structura,
un nou echilibru se-ncerca,
dar totul se schimba într-una,
orice, venea, pe loc și dispărea!

Apare o nouă fază de sinteză,
la altă temperatură și viteză,
se-apropie particulele și se unesc,
corpurile mici cresc, tot cresc!

Atracția universală lucrează,
împotriva hazardului,
materia se coagulează
dând alt început timpului.

Corpuri cerești au apărut,
așa ne duce gândul,
mari sau mici, cum s-a putut,
apărea ... și Pământul!...

APARE VIAȚA!...

Și s-a dus timpul,... s-a tot dus,
materia s-a adunat și s-a distrus,
noi forme, fără viață, s-au impus,
dar și acestea au trecut și au apus.

Natura moartă nu este-un trup,
ci părți cu energie și mișcare,
care se ciocnesc și se tot rup,
pentru că ... materia nu doare!

Altă divină întâmplare,
în apă, căldură și chimicale,
particule-n continuă schimbare,
se-adună altfel ... și viața apare!

Și particulele noi, de viață,
se nasc, cresc și apoi dispar,
dar altele apar în față,
nu a fost totul în zadar!...

Viața, ceva ce n-a mai fost,
părți cu durere și simțire,
ciocnirile venite fără rost,
nu le mai stau acum în fire.

Ele se adună, se-nmulțesc,
sunt mai atente cu ce este-al lor,
un mod de trai chiar dobândesc,
noul cod crește, cu ceea ce le dor.

Selectând ce-i bun și ce-a putut,
este greu, chiar și pentru știință,
timpul a trecut și a cernut,
și a apărut în univers prima ființă!

Codul genetic ce s-a adunat
le-a ajutat să se perpetueze,
și-n lupta cu materia, n-au stat,
ființele început-au să conțeze!...

(va urma)

Ioan GANEA-CHRISTU

CUM M-AM PRICOPSIT CU INVENȚIILE

Întâmplător sau nu, în cartea mea de muncă este trecută data de 1.04.2001 (ziua păcăleliilor!), deci aproape 14 ani (!) de când, în urma ieșirii la pensie a unui coleg care se ocupa numai de invenții, acesta având și salariul mai mare, am preluat neoficial, într-o doară și această funcție.

În acea perioadă se înregistrau, la instituția la care lucrez, de la aprox. 150 de ingineri în cercetare, câteva cereri pe an și mai erau pe flux alte câteva din ultimii 4-5 ani.

După ce am început să răspund la zeci de notificări și se vede treaba că am făcut-o bine, s-a pus problema delegării unui reprezentant în corespondența cu OSIM care să facă și un curs de perfecționare. După curs, examen de dobândire a calității de consilier în proprietate industrială – modulul brevete. Luat.

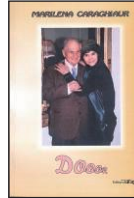
Consilierii PI sunt grupați în Camera națională a acestora. Grupat și eu. Aici, pe lângă cotizație, se participă la acțiuni de genul adunări generale, simpozioane, workshop-uri, conferințe, alegeri, reînnoire statut, regulamente de funcționare etc.

continuare în pag. 2

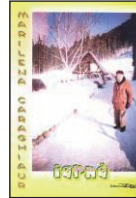
Lansare de carte la *Literar ing*

16 decembrie 2014

Marilena CARAGHIAUR

Door

Iarna

Oameni, și noi
avem suflet și
ne doare!

CUVINTE

Cuvinte sunt și lungi și scurte,
Cuvinte sunt strigate, mute,
Cuvinte sunt de dor, de duh,
Cuvinte sunt și de năduf!

Cuvinte, voi ca să aleg,
Din multe ce-s, eu să culeg,
Pe cele vesele și-n foi,
De versuri și de ritmuri noi.

Să le culeg și să le-mbin,
Să fie de imbold și-alin,
Să cânte fără portativ,
Să plângă fără de motiv.

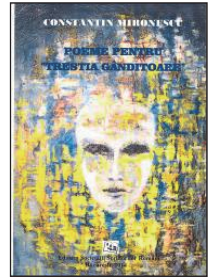
Să le găsesc și să le-mbin,
Cu miere numai, nu venin,
Să spună-n limbile ce sunt
Fără să-nveți vreun cuvânt!

Să prindă lumi și țeluri noi,
Pentru-mbrăcați și pentru goi,
La știutori și om de rând –
O horă cu-n întreg Pământ!

Iar ție, suflute rebel,
Să îți găsești cuvântul cel,
Ce fără har meșteșugit,
Spre tine drumul a găsit!

Constantin MIRONESCU

POETUL ȘI CĂRȚILE SALE

Poetul care este încredințat
că are de transmis ceva contemporanilor,
ba chiar și viitorimii,
scrie, scrie și iar scrie ...

El este convins că are o menire,
că are de executat o misiune
primită de la Dumnezeu
și este tare mândru de acest lucru.

Și el chiar crede – naivul –
că ceea ce a scris
îi interesează pe contemporani,
bașca pe cei din viitor.
În realitate, cărțile sale
nu-i interesează decât pe
cei din familie și pe prieteni,
pe colegii de breaslă
(nici măcar pe aceștia toți)
și pe câțiva cititori împătimiti.

Dar poetul crede în continuare
în menirea sa și
scrie, scrie și ... scrie,
în primul rând pentru sufletul său.

Maria NICULESCU

RONDELUL BLÂNDULUI EMIN

Mirabil fiu fără de moarte,
Ai înflorit suav Cuvânt,
L-ai aninat în Pomul Sfânt,
I-ai dăruit arome-aparte.

L-ai veșmântat spre-al nostru-ncânt
Cu-nțelepciune din departe,
Mirabil fiu fără de moarte
Ai înflorit suav Cuvânt.

O, blând Emin, îmi ești drag, foarte,
Pogoară, dar, înspre pământ
Să cânti din Preaslăvita Carte
Și te-om mări în dulce cânt,
Mirabil fiu, fără de moarte!

LUCEAFĂRUL

Din aur, lacrimi, cu parfum de floare
Se-nnoadă rău în barba Firii : "Vină,
Te cheamă Codrul, Vântul, Unda lină,
Renunță la-ntunerul ce doare!"

"Străluce-a fi, pe veci, a mea lumină
Imensul poleind; sunt, grăitoare,
A Cerului și-a Mării, întrupare,
Iar lumea voastră nu îmi e străină.

Ci nu voi lacrimi, nu voi nici suspine,
În zori de zi și, iar, în miezul nopții
Am fost, voi fi și-n lumea care vine.

Așa căzura zarurile sorții :
Vis argintiu voi să'nălțați spre mine,
Argint pe vis v-aștern, din pragul Porții".

Constantin ENESCU

PRIN NEGURA REFORMEI

Prin negura reformei
De un pătrar de veac,
Cu ochi închiși ai dogmei
M-am străduit să tac.

Am întâlnit minciuna
Cu-nțreaga ei pleiadă,
Ce a umplut tribuna
Cu zgomot de tornadă!

Hoția, grea năpastă,
De lege-i apărată
Și a născut o castă
Nocivă și ingrată!

Prin negura reformei
Cu geamul ei opac,
Deplâng durerea formei
Care ne-a pus capac!

Aforisme:

- În Parlament intră numai aceia care au plătit intrarea;
- Hoțul „cinstit” se declară sărac.
- Alergăm pe glob să găsim fericirea uitată acasă.
- În clepsidra politicii curg promisiunile deșarte.

AGIR, 20 ianuarie 2015

An după an, odată cu "inventarea" articolelor ISI, non-ISI, citate, indexate sau "factorizate" cu influență, s-a ridicat stacheta de evaluare a cercetătorilor, care trebuie să publice articole și cărți în edituri acreditate și recunoscute, să depășească planul de brevete/cap de inginer, naționale, europene, triadice, citate și ele prin Australia, cu toate că n-au fost aplicate nici în țară și cu alte toate, că a scăzut numărul de cercetători și interesul acestora pentru inovare, ca să nu mai scriu de șansele de aplicabilitate.

Actualmente păstoresc peste 150 de invenții aflate în diferite stadii de examinare (personal fiind autor/coautor al 12 brevete și al altor 30 de cereri aflate în curs de brevetare) care presupun corespondență, plăți, răspunsuri la notificări, contestații, reexaminări, premieri ..., multe lucrări având autorii pensionari sau transferați.

Mai mult, cu aceste brevete se participă la Saloane internaționale de invenții care necesită propuneri pentru selecția din partea unei comisii speciale ministeriale a fișelor transmise on-line, musai până în ziua și la ora H, bilingv sau trilingv, plus pe suport hârtie în plic sigilat, apoi rezumate, postere, filme, înscrisuri, participări efective cu susțineri în fața juriului internațional, premieri, gestionarea diplomelor și a medaliilor ș.a. De la aceste câteva saloane internaționale la care am participat am adunat o frumoasă colecție de premii și medalii având și ocazia de a „socializa” cu inventatorii care au ce spune și expune. Mulți dintre aceștia sunt inventatori particulari cu preocupări în domenii care apelează la consultanță și la ajutorul instituției la care își desfășor activitatea.

Nu se termină aici: trebuie ținută evidența statistică pentru numeroasele raportări, a diplomelor/ medaliilor/ an/ trimestru/ om/ vârstă/ sex/ grad/ ...

Mai sunt drumurile, cu timpii necesari pentru multiplicarea și semnarea documentelor, întocmirea dosarelor, casieria noastră, decont, transport, ghișeele de registratură, casieria lor, examinatori, arhiva de recuperare a brevetelor returnate de poștă, ...

Nici un procent la salariu pentru efortul depus în a face față, fără alt ajutor, numărului crescut și impus al cererilor din care trebuie să iasă ceva nou, majoritatea depuse în ultimele zile ale anului, sub presiunea timpului și spre "bucuria" angajaților OSIM.

Am cerut, timid, în câteva rânduri apelarea la formula de "cumul de funcții" dar în loc de cumul la retribuție am primit doar ... alte funcții.

Este adevărat că îmi place domeniul, mi se potrivește și chiar am făcut o pasiune din această "pricoseală", care implică un exercițiu al minții în plan tehnic, juridic și lingvistic.

Dar există și o limită a dăruirii, a puterii, a satisfacției sarcinii împlinite ...

Și nici asta nu e totul! M-a atras ca un magnet sau ca vârtejul unei vânturi și m-a pus „necuratul” să mușc din fructul interzis, numit „concurs pentru ocuparea unor posturi vacante” la instituția cu pricina. Am prezentat un dosar, credeam eu „beton”, crezându-mă chior în țara orbilor, mulți candidați nefiind în același timp, inginer, doctor în domeniul mecanicii, inventator multi-medaliat și consilier în proprietate industrială. Mi-a fost dat să constat că ingineria sistemelor biotehnice, actuala denumire a facultății de mecanică agricolă pe care am absolvit-o, e percepută acolo ca fiind chimie-farmacie ... și nu mi s-a îngăduit să schimb subiectul cu unul de mecanică!

Cine să aibă dreptate în această contradicție?! Și la ce ar mai folosi?!

Marilena CARAGHIAUR

TOT ȘI NIMIC

- Catinca, Lili a mea se mărită. Te vrem cu noi la nuntă și mai mult: să lași vâgăuna ta și să rămâi lângă noi.
- Păi cum, dragă soră?
- Uite-așa. Ai să stai în garsoniera Lilichii, care-i pe scară cu mine.
- Dar ea unde va locui?
- N-o avea pe ea în grijă. Mirele are acareturi cât cuprinde: apartament mare și casă la mamă-sa care-i singură, văduvă, ba unde mai pui că-și construiește o vilă la Slănic.
- Care dintre ele – Moldova sau Prahova?
- Habar n-am, da' e vilă, ce mai.
- Bine, Eleonoro, mă gândesc.
- Nu, mie îmi răspunzi pe loc, că avem de mutat lucruri.
- Cum, soră dragă?
- Așa. N-ai cățel, n-ai purcel, n-ai grădină. Dacă toată ziua citești și scrii, sau mai uzi florile din geam, asta o faci și la noi! Hai, da? Spune DA!
- Dar voi chiar mă vreți?
- Da' cum, Doamne iartă-mă! Că doar nu te-aș amăgi și n-aș spune ceva ce nu s-ar cuveni.
- Când să vin?
- Păi, trimiți copii să te ia sâmbătă.
- Cu bagajele?
- Cu tot ce vrei. Vin cu mașina mare, care-i cât un tanc. Poți să pui în ea și de la vecini.
- Iau și florile.
- Ia ce vrei. Doar ce ai de suflet, că de restul ai aici și ce îți-o mai pofti îți luăm noi.
- Dar, dacă nu mă acomodez, plec!
- Stabilite, pleci. Da' stai întâi trei luni ca să vezi cât de rău îți e.
- Bine, Eleonoro.

Și-a ajuns Catinca, din sihăstria ei în capitală. Profesoara care a educat o viață întreagă, era acum învățată să se îmbrace modern, să suporte spectacole care o asigurau și să-și uite obișnuințele alimentare. Leșeau toți patru și nu de puține ori, la întoarcere, biata Catinca lua bicarbonat și își liniștea creierul cu comprese reci pe frunte.

Avea tot felul de aparate. Primea instrucțiuni de folosire de la nepoată sau pe viu, de la sora Eleonora care, una două, cobora la ea și o tot îndruma.

Și cu calculatorul s-a dat pe brazdă. Net-ul nu mai avea secrete.

Se apropia ziua ei de naștere. Catinca pregătise împreună cu Eleonora o mulțime de minuni din vegetale după cartea unui nutriționist renumit. Rochia! Eh, rochia pe care nepoata i-o luase era așa de frumoasă, dar ... nu-și putea închipui cum se va arăta cu ea.

- Tanti, ești bine? Ești gata? i-a telefonat nepoata Lili cu câteva ore înainte de sărbătorire.

- Da, nepoată dragă. Am ajuns performantă. Voi fi la înălțime. Sunt as. Știu și pot tot, tot!

Dar n-a mai fost nici o petrecere. Simplu și banal: au găsit-o moartă. Se curentase de la o priză!

Undeva a rămas, pentru totdeauna părăsit, acel colț de rai unde nu era tras curentul electric dar, unde soarele lumina și râdea mușcatelor din ferestre.

TOT a devenit NIMIC!

Min DRĂGHICI

IARNA ÎN LECTURĂ

A nins, troiene sunt
Fulare colorate peste gură
Și frunți ascunse sub căciulă.
Ne afundăm în epica lectură,
Curaj au ochii și citesc
Ultima cifră din factură!

Laurențiu ORĂȘANU

ULTIMUL TANGO LA MAMAIA

Cad razele lunii piezișe ca ploaia,
Și plopi fără număr veghează Mamaia,
Uitat, tonomatul își cântă romanța,
Un ultim tango răsună-n Constanța.

Pe plaja pustie se strâng pescărușii
Și plâng un delfin, cum pe-un rege supușii,
În bocetul lor timpu-și varsă pâstaia
C-un ultim acord de tango la Mamaia.

Tot mângâie vântul, cu degete fine,
Contururi lăsate de coapse febrile,
Ce-n seara de toamnă, cu martor doar ploaia,
Ca-n vechiul tango, s-au iubit la Mamaia.

Nicu DOFTOREANU

TANGOU PROHIBIT

Motto:

*Cel din urmă Tangou
Ți-am cântat la fereastră
Pentru dragostea noastră
Care-acum s-a sfârșit
Gică Petrescu – Cel din urmă tangou*

Pot spune că-s încolțit:
Timpul gata!

... M-a boțit!
Și iubesc doar în cuvinte
Când le regăsesc în minte!
Asta-nseamnă c-am pierdut?
Clipa chiar să-mi fi trecut!?
Astăzi nimeni nu mai știe
Ce-i aia ... copilărie,
Când emoția se-ntinde
Și o simți cum îți cuprinde
Visul primului sărut,
Greu azi de recunoscut,
Fiindcă timpul i-a trecut
Printre degete ... de-adult.
Ești de nerecunoscut!
Dispărut ușor ... ușor
Lăsat doar c-un ajutor:
Ai rămas doar cu lumina
Ce-așteaptă să tragi cortina!
Unica modalitate
... de-a-nchide vîna din toate!
De-asta sunt nedumerit
Că mă-mpingi la nesfârșit
Spre albastrul infinit
Unde zboru-i prohibit
Când nu știi de ce-ai venit!

Corneliu CRISTESCU

TIMPUL PIERDUT

Pierdem timpul toată viața,
Pierdem tot ce-i de pierdut,
Pierdem noaptea, dimineața,
Pierdem tot ce am avut.
Ce-am avut și ce-am pierdut!

Pierdem timpul pe la cozi,
Pierdem timpul chiar lucrând,
Timpul nu mai poți să-l 'nozi,
Timp noi pierdem așteptând.
Timp noi pierdem chiar și stând!

Pierdem timpul stând cu alții
Care n-au nimic să spună,
Pierdem timpul cu ... prelații
O dată pe săptămână,
Dar te-alegi c-o vorbă bună!

Pierdem timpu-o viață-ntreagă,
Viața o trăim în pripă,
Pierdem chiar-o ființă dragă,
Viața-i lovită-n aripă.
La final, mai vrem o ... clipă!

Ore întregi, se pierde timpul
Privind la televizor,
Zile, luni și anotimpul,
Fug, pe lângă noi, în zbor.
Uităm că suntem muritori!

Timpul trebuie folosit,
Să nu scape printre pleoape,
Alergăm spre ... infinit,
Precum valul peste ape,
Dar finalul e pe-aproape!

Viața, însă, este scurtă,
Timpul este limitat,
Când rămâne-o ciozvărtă,
Te întrebi ce-ai câștigat,
Când nimic nu ai lăsat!

Dacă pierzi într-una timpul
Și nimic nu ai creat,
Când se-apropie ... Olimpul,
Viața s-a cam terminat.
Timpul tău te-a devorat!

Și-n final, când înțelegem
Ce comoară am avut,
Noi nu mai putem s-alegem,
S-a-ntâmpat ce ne-am temut.
Timpul nostru e pierdut!

Noi în zadar vom căuta,
Ca și PROUST, timpul pierdut,
Când se-ntâmplă așa ceva,
Chiar când asta ne-a durut,
Nu ne-ntoarcem în trecut!

Ni s-a scurs viața întreagă,
Regretăm acum eroarea,
Oricât ea ne-a fost de dragă,
Timpul și-a-nceput lucrarea.
Ne așteaptă destrămarea!

Am trăit misterul vieții,
Apărut printr-o-ntâmplare,
Când moartea și-arată colții,
Mai sperăm în revelare.
Doar prin ... aneantizare!

FUNDAȚIA LITERAR ISTORICĂ „STOIKA”

Lansarea publicației

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Fondată în anul 1874. Scop: revizuirea și actualizarea conținutului revistei „INDEPENDENȚA ROMÂNĂ” în vederea lansării unei noi publicații.

Apere sub egida Fundației Literare „STOIKA” aparținând Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România.

Independența prin cultură

163 de ani de la nașterea marelui scriitor Ion Luca Caragiale

Evenimentul va avea loc pe data de 16 februarie 2015 între orele 15.30 - 17.30 în sala de festivități a Asociației Generale a Inginerilor din România.

- MODERATOR: FLORIAN LAURENȚIU STOICA
- INVITAȚII: Personalități ale culturii, științei și artei din Municipiul București.
- PROGRAM ARTISTIC: Formata "DUO SEMIRAMIS", Dansul Alina Hoșă și Cristina Răducan - flaut, Formata CELEST, Nicu Sandru la flaut, Felicia Popescu - chitară, Recitare: Doina Ghișescu și Doina Bără
- DEJUN LITERAR

Membrii cercului nostru au avut privilegiul să participe în ziua de 16 februarie 2015, în Sala de festivități AGIR, la lansarea publicației **INDEPENDENȚA ROMÂNĂ**, fondată în anul 1874 și renăscută acum, în serie nouă sub egida Fundației Literare „STOIKA” împreună cu Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România. **„INDEPENDENȚA ROMÂNĂ, ca periodic, își propune să-i adune pe români pentru a-și apăra valorile, istoria, credința și datinile sale, să fie un stindard celor care cred în perenitatea ființei nației române”** a spus la lansare, președintele fundației și directorul publicației, Florian Laurențiu STOICA. Apreciind calitatea articolelor și a formei grafice deosebite, felicităm colectivul redacțional și îi dorim succes deplin pe piața culturală românească!

I.G-C

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Nicolae VASILE
Redactori: Lucian GRUIA
Cornelia POPESCU
Tehnoredactare: Ioan GANEA-CHRISTU

Conținutul materialelor publicate în Suplimentul literar aparține în exclusivitate autorilor
Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro